

[Alfred Jensen.]

der forsvarer skattefradragsretten, men det vil til gengæld blive en fordel for det store flertal, som vil kunne tjene på det — jeg siger udtrykkelig: som vil kunne tjene på det — for det afhænger nemlig af, hvordan man indretter vor skattelovgivning.

Jeg har erkendt, når vi før har haft dette lovforslag til første behandling, at der er lettelser i forslaget for manden med den lille indkomst og det, man kalder mellemindkomsten; men jeg har også påpeget, at disse lettelser ikke er store nok, og at der må gennemføres langt, langt større lettelser. Der er ingen tvivl om, at hvis man var gået mere rationelt til værks her og havde vist, hvad skattefradragsrettens afskaffelse ville betyde for manden med den lille indkomst i skattelettelse, hvis man havde gennemført et agitationsarbejde, således at de mange kunne se, hvilke fordele der er ved det, ville vi have været nærmere en løsning af dette spørgsmål, end vi nu er. Jeg håber, at man benytter den kommende valgkamp til at slå fast, hvilke fordele der er forbundet hermed, og vise, at hvis man går den vej, vil man kunne gennemføre de store lettelser. Som det er nu, er der adskillige, der har den opfattelse, at hvis skattefradragsretten bevares, slipper den menige mand billigere i skat, men sådan er det jo ingeniunde. Hvis man som sagt ønsker at få skattefradragsretten afskaffet, må spørgsmålet belyses på en sådan måde, at hver eneste fatter, hvad det drejer sig om. Så længe der råder så megen usikkerhed og uklarhed om spørgsmålet som nu, vil det ikke være let at nå frem til en løsning.

Jeg ser med interesse, at man vil stramme bestemmelserne om kontrol med indkomsterne. Jeg er fuldstændig klar over, at hvis vi skal have strammere bestemmelser her, vil det øge administrationen og dermed naturligvis også udgifterne. Jeg ser ikke nogen ulykke heri, hvis det bliver muligt at få en hel del af dem, der tjener store penge og unddrager sig skatteydelsen, klapset af. Jeg vil tro, at selv om administrationsomkostningerne stiger, vil det samfundsmæssigt være en stor fordel, at man gennemfører en mere effektiv kontrol. Jeg vil også mene, at når man får fat i skattesnyderne, bør de klapses af på en sådan måde, at de, der

har gjort sig skyldige i det samme, ikke føler sig fristet til at fortsætte.

Det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen mente, at det kunne gøre skattevæsenet upopulært, hvis man drog for hårdt til felts mod skattesnyderne. Jeg ved ikke, hvor populært skattevæsenet er, men jeg ved, at blandt lønarbejdere er populariteten ikke særlig stor, dels fordi de må betale skat til sidste hvid af den fortjeneste, de har, dels fordi skattevæsenet er særdeles effektivt, når skatterne skal inddrives. Hertil kommer, hvad der gør skattevæsenet endnu mindre populært blandt jævne mennesker, at man ikke har indtryk af, at den samme hårdhed og skarphed lægges for dagen over for dem, der har de store indkomster og har større muligheder for at unddrage sig skattebetalingen. Jeg tror, at hvis man skærpede kontrollen og virkelig tog fat på de store skattesnydere, ville man opnå popularitet for skattevæsenet ude i de brede lag af befolkningen.

Men selv det skattelovsforslag, der ligger her, og som går ud på en skærpet kontrol, går jo ikke så vidt, at det ligestiller andre samfundsborgere med arbejdere, funktionærer og tjenestemænd. Det, der udbetales i løn, skal opgives til skattevæsenet, men hvad der udbetales i dividender og andet, er skattevæsenet kun i stand til at få oplysninger om ved henvendelse. Hvorfor gennemfører man ikke de samme regler for udbetaling af udbytte og dividende, som man har for lønninger, regler om, at alt, hvad der udbetales af den art, skal opgives til skattevæsenet? Jeg ved meget vel, at man kan sige, at muligheden for at få oplysninger er til stede. Ja tak, men for skatteborgerne ser det mærkeligt ud, at de, der er bedst stillet, behandles på en mere kulant og nænsom måde end dem, der må tjene til det daglige udkomme ved deres nævers arbejde. De kontrolleres langt, langt anderledes.

Jeg er i øvrigt ikke sikker på, om man, selv om man gennemfører de bestemmelser, der her er foreslået, kan komme skatte-snyderiet til livs, og jeg vil heller ikke tro, at forslagsstilleren har den opfattelse. Jeg tror, at der stadig væk vil være mulighed for ved ansættelse af varelagre og ved udnyttelse af skattelovens bestemmelser at und-